

ה"ט 57106/05/18 - עידן שורץ נגד תומר מדני

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 57106-05-18 שורץ נ' מדני

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת אביגיל זכריה

המבקש עידן שורץ

נגד

המשיב

החלטה

מבוא וטענות הצדדים

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת שהוגשה ביום 27/5/18.

במסגרת הבקשה כפי שהוגשה בכתב לתיק בית המשפט טען המבקש כי המשיב התקין מצלמות אשר פוגעות לדבריו בכבוד האדם והזכות לפרטיות. עוד נטען כי התקנת המצלמות נעשתה ללא אסיפת דיירים.

הבקשה עצמה כפי שהוגשה הייתה לאקונית ולא שפכה אור על נסיבות אחרות הגם שצוין בה כי ניתן בעבר צו למניעת הטרדה מאיימת בין הצדדים.

בדיון שהתקיים במועד הגשת הבקשה בנוכחות המבקש בלבד ציינתי כבר כי ספק בעיניי אם ההליך שנקט מתאים לבירור לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת להבדיל מנקיטת הליכים אחרים והתיק נקבע לדיון במעמד שני הצדדים ליום 5.6.18.

לדיון התייצבו המבקש והמשיב וכן ב"כ המשיב.

במסגרת הדיון הרחיב המבקש את הנטען בבקשתו באופן ניכר וזאת ללא תיקון של הבקשה עצמה בכל ההיבטים וב"כ המשיב התנגדה לכל הרחבת חזית.

למען הסדר הטוב ומאחר ולא מצאתי כי הדברים רלבנטיים לתוצאה אליה הגעתי, אציין כי המבקש טען במסגרת הדיון שביום 12/5/17 (12 למאי 2017) הוא הותקף על ידי המשיב ונפצע וכי באותו עניין הוגשה תלונה במשטרה.

עוד ציין כי על רקע אותו אירוע ביום 21/5/17 ניתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת. באשר לבקשה הנוכחית, ציין המבקש כי המשיב התקין 3 מצלמות בשטח הבניין אשר מתצפותות כהגדרתו לרשות הרבים.

מאחר ולטענת התקנת המצלמות נועדה על מנת לעקוב ולבלוש אחריו, הרי שמתקיימים בכך לטענתו התנאים למתן צו הטרדה מאיימת אשר במסגרתו יורה ביהמ"ש על הסרת המצלמות, מחיקת כל החומר שנאסף בהן עד כה והארכת הצו ההדדי שניתן.

לחילופין עתר לשינוי כיוון המצלמות כך שיחול לתחום המשיב בלבד והביע חששו מפני האזנת סתר המצויה באותה מצלמה.

המשיב התנגד לבקשה על כל רכיביה וממילא לכל הרחבת חזית שהועלתה במסגרת הדיון לעומת הבקשה המקורית שהוגשה לתיק ולא נדרש אליה.

לגופו של עניין טען המשיב כי יש לסלק את הבקשה על הסף מאחר והיא אינה מתאימה למסגרת ההליך. המשיב הציג צילומים של מצלמות האבטחה בהן מדובר וסימן על גביהן את האזור בו נראית מכוניתו של אביו של המבקש (שאינו צד להליך) וטען כי המבקש עצמו אינו מתגורר בבניין דרך קבע. עוד טען המשיב כי אין באמור כדי להוות הטרדה מאיימת כלפי המבקש.

עוד הפנה לפסיקה ממנה עולה כי עתירות מהסוג המועלות על ידי המבקש אינן מתאימות להליך לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אלא להליכים אזרחיים רגילים.

עוד עמד המשיב על כך שהבקשה והתצהיר התומך בה דלים ואינם מקימים עילה על פי החוק הרלבנטי וכי עצם הרחבת הטיעון במסגרת הדיון מהווה שימוש לרעה בהליכי משפט המצדיק חיוב בהוצאות.

בתשובה הגיש המבקש את המסמכים הנוגעים להליך ההטרדה המאיימת שהתקיים לפני כשנה וציין כי הוא סטודנט למשפטים הלומד מחוץ לעיר ובסופי השבוע מתגורר עם אביו.

תמצית ההכרעה

לאחר עיון בבקשה כפי שהוגשה, שמיעת טענות הצדדים, עיון במוצגים שהוצגו ובשים לב לדין הרלבנטי - דין הבקשה להידחות.

להלן הנימוקים.

הערה מקדמית: ככל שניתן להבין מהבקשה ומטיעוני הצדדים הרי המשיב ואביו של המבקש, ובחלק מהזמן המבקש בעצמו, מתגוררים בסמוך זה לזה וככל הנראה התגלעו ביניהם כבר בעבר סכסוכים שונים וניתן לפני כשנה צו למניעת הטרדה מאיימת הדדי.

מצאתי טעם בעמדת המשיב כי במועד הבקשה היה מקום לפרט - כנדרש גם על פי הטופס הקבוע בדיון - כי היה צו הדדי בין הצדדים במיוחד בשים לב לכך שבעת הדיון ביקש המבקש ללמוד על מסוכנות נטענת של המשיב על בסיס אותה התנהלות קודמת.

לגופו של עניין אין באמור כדי להעלות או להוריד לבחינת הבקשה הנוכחית וזאת בשים לב לפסיקה לפיה רק אירועים קרובים בזמן יכולים להוות כר למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. האירועים הנטענים ביחס למאי 2017 גולמו בצו למניעת הטרדה מאיימת שניתן בסמוך לאותם אירועים ואינם יכולים כשלעצמם להוות היום בסיס למתן צו נוסף. משכך,

הבקשה תיבחן על פי המסכת העדכנית שהונחה.

גם במעמד הדיון הובהר לצדדים כי הליך שעניינו הטרדה מאיימת אינו מיועד ואינו יכול לשמש כר לבירור טענות החורגות ממסגרת ההליך וההחלטה בתיק זה תינתן במסגרת הדיונית הרלבנטית ובה בלבד.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתייהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים:

האחד - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר;

והשני - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימותם של שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

עוד נקבע, והדברים כבר מצאו ביטוי מסוים לעיל, כי נדרשת סמיכות זמנים בין ההטרדה המאיימת הנטענת בתוקפת העבר ובין מועד הפנייה בבקשה לפי החוק. דהיינו, לא ניתן להעלות במסגרת בקשה לפיו חוק למניעת הטרדה מאיימת

אירועים שחלפה ממועד התרחשותם תקופה משמעותית ממנה ניתן להניח כי המבקש "מחל" על אותה הטרדה או כי הסיכוי כי תשוב ותחודש - קלוש. (ר' פסק דין שובל, סעיפים 25-29).

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטיעונים שנשמעו במעמד הדיון עולה כי בין הצדדים קיים סכסוך בהיקף כזה או אחר וזאת ככל הנראה מזה זמן מה אשר גורם לעימותים שונים. לסוגיה זו אספקטים נלווים רבים החורגים מהמסגרת הדיונית הנדרשת להליך זה והתמונות והפירוט שהוצג על ידי כל אחד מהצדדים תומך בקביעה זו. עוד יובהר כי הליך למניעת הטרדה מאיימת אינו הליך אזרחי רגיל בשים לב לכך שהוא הליך פטור מאגרה המיועד ליתן מענה ספציפי בהתאם לתכלית החקיקה והסעדים שניתן ליתן במסגרתו והוא לא נועד להוות כלי לשימוש ביחס לסעדים שיכולים להינתן במסגרות אזרחיות רגילות לאחר תשלום אגרה ונקיטת ההליכים המקובלים.

משכך אקבע כי טענות המבקש לפגיעה בפרטיותו (מבלי להביע עמדה אם יש באמור כדי פגיעה בפרטיות) או לפגיעה ברכוש משותף או למתן צווים דוגמת אלה המבוקשים על ידו אינם צריכים להתברר במסגרת זו ופתוחה הדרך בפניו לנקוט בכל הליך אזרחי שימצא לנכון.

כאמור, לגופו של עניין לא מצאתי כי עלה בידי המבקש לעמוד בנטל ההוכחה הדרוש לעניין מתן הצו המבוקש בשים לב ליסודות הקבועים בדין לביסוס הצו.

עיקר הבקשה התמקדה בסוגיית המצלמות ואולם לא הוברר כיצד פרט לתחושה סובייקטיבית של המבקש יש בעצם התקנת מצלמה כמתואר כדי להוות "הטרדה מאיימת" כמשמעה בחוק כפי שהובא לעיל. גם הנתון כי המשיב מבקש לבלוש אחריו או להתחקות אחר מעשיו לא הוכחה על ידי המבקש בשים לב לטענתו שלו כי מדובר ברכב של אביו וכי הוא עצמו לא נמצא מרבית ימי השבוע בביתו.

ממילא אביו של המבקש - שמכוניתו על פי הטענה היא שמחנה באותה חנייה (המהווה לשיטת המבקש בעצמו רשות הרבים) - אינו צד להליך.

עוד לא הוברר הבסיס לחשש המבקש כי המצלמה מגלמת גם האזנת סתר ולא הוצגה כל ראיה בעניין זה והטענה נותרה כטענה בעלמא בלבד.

הגם שהליך למניעת הטרדה מאיימת הינו הליך מקוצר ומזורז הרי שעדין מדובר בהליך משפטי לכל דבר ועניין שעל המבקש צו לעמוד במסגרתו בנטל ראיה.

מאחר ומצאתי כי המבקש לא עמד בנטל ראיה או בצל צלו של נטל כאמור ביחס להטרדה מאיימת מצד המשיב בנסיבות המתוארות הרי שדין הבקשה כולה להידחות.

אציין עוד כי המשיב הכחיש את המיוחס לו מכל וכל ביחס לעבר וטען כי אין בכוונתו לנקוט בהטרדה מאיימת כלשהיא כלפי המבקש ועל כן גם ביחס ליסוד הצופה פני עתיד לא עלה בידי המבקש לעמוד.

לא עלה בידי המבקש לבסס באופן הנדרש את החשש מפני נקיטת אלימות פיזית מצד המשיב כלפיו או נקיטת אמצעים שיש בהם כדי להוות הטרדה מאיימת כמשמעה בחוק וזאת בייחוד בשים לב ליסוד הצופה פני עתיד (השוו בעניין זה: ע"ש (ב"ש) 1506/09 עו"ד מועלם נ' עו"ד גלבו, פורסם בנבו, פסק דין מיום 19/3/09).

המבקש אף לא התמודד כלל עם הטענות שהוצגו מטעם המשיב בדיון היום ועמד על כך שיקרא מן הכתב בלבד את עתירתו בקשר לבקשה. התנהלות זו של המבקש מדברת גם היא בעד עצמה ופוגמת בעניינו. ניכר היה שהיקף המחלוקת שביקש המבקש לכלול במסגרת הבקשה חורגת בהרבה מהנדרש לצורך הליך מסוג זה באופן שמעורר תהייה לגבי התכלית שעמדה בבסיס הגשת ההליך ואסתפק בכך.

עוד יצוין כי צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) באומרו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

סוף דבר

משלא עלה בידי המבקש בנסיבות המקרה שבפניי לעמוד בנטל ההוכחה המוטל עליו, דין הבקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת - להידחות.

אין באמור כדי לגרוע מכל זכות או טענה אחרת שיש למבקש על פי דינים אחרים.

לאחר ששקלתי בדבר והגם שיש טעם מסוים בעמדת המשיב לעניין אופי הבקשה בנסיבות מקרה זה הרי שלא יהיה צו להוצאות.

המזכירות תסרוק לתיק את התמונות והמסמכים שהוגשו במעמד הדיון ותשיב לצדדים את העותקים המקוריים בדואר.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק בהחלטה זו.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ח, 10 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

